

Edicions del País Valencià, S. A.
Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València
Tel. (96) 352 48 69

Provença, 324, 2n.
08037 Barcelona

Impremta 1, pral.
07001 Ciutat de Mallorca

**President del Consell
d'Administració:**
Rafael Mansanet.
Conseller Delegat:
Eiuseu Climent.

Director:
Francesc Pérez i Moragon.
Redacció:
Adolf Beltran, Ferran Torrent, Vicent Partal,
Vicent Martí.

Documentació:
Enric Bellveser.
Correcció lingüística:
Vicent Sanchis.

Delegacions:
Xavier Andrés i Nadal Escrig (*Castelló de la Plana*).
Mercè Ibarz (*Barcelona*).
Miquel Martínez (*Alicant*).
Josep Rosselló (*Ciutat de Mallorca*).

Fotògrafs: Francesc i Ciscar, Vicent Gamir, Pau
Barceló.

Disseny i maquetació:
Rosa Albero.

Logotip: Josep Hortolà.

Foto portada: Francesc i Ciscar.

Publicitat: Albert Peiró i Ortíz.

Impressió i fotocomposició: Foco-Berthe,
Cambrils, B. València. Tel. 365 61 00.

Col·laboradors: Joan Fuster, Vicent Ventura, Julià
Garcia Candau, Manuel Vicent, Ramon Barnils, A.
Solé, Joan F. Mira, Amadeu Fabregat, M. Vázquez
Montalbán, Oriol Domingo, Ernest Udina, Josep V.
Marqués, Quim Morzó, Ignasi Riera, Josep Iborra,
Josep Píera, Raimon, Ricard Blasco, Enric A.
Llobregat, Francesc de P. Burguera, Jaume Fuster,
Jaume Lorés, Antoni Serra, Josep M. Llompart,
Llorenç Capellà, Gabriel Janer Manila, Isabel C. Si-
mó, Manuel de Pedrolo, F. Yvars, Vicent Aleixan-
dre, Isa Trólec, Bernat Capó, J. J. Rovira, Alfons
Llorenç, Josep Alexandre, Santiago Pey, Manuel
Costa, Maria Àngels Ull, Jordi Bigas, V. Soler, M.
A. Capmany, Manuel Pérez Montiel, Emèrit Bono,
Equip d'Estudis Urbanístics, J. L. Barbería, Josep
Lacru, Josep Pitarch, Manuel Bernardos, F. Gar-
cia Herraiz, J. V. Añaga, Guillem Rausa, A. Garcia
Hernández, Joan Rendó, Joan B. Culla, Josep M.
Espinàs, Josep Fàlix Escudero, Francesc Signes,
Elena Merino, Salvador Vercher, Vicent Marqués,

**Direcció, redacció, administració, publicitat i
suscripcions:** Avda. Baró de Càrcer, 40, 13a.
València-T. Tel. 352 48 69.
Dipòsit legal: V-953-1984.

EL TEMPS és un setmanari independent que res-
pecta la llibertat d'expressió dels col·laboradors.
L'opinió de la revista queda només reflectida en
els articles editorials.

Des del Temps

Des del Temps

Els polítics com a senyoretetes

HO deia un novel·lista injusta-
ment poc reconegut, Louis-
Ferdinand Céline, en la seua
novel·la *D'un castell a un
altre* (1957), on recollia part de la
seua amarga experiència com a per-
seguit pels vencedors de la Segona
Guerra Mundial: «¡amb els polítics
cal anar amb comptagotes!... ¡mas-
siu!... mai massa gran, pesat...
¡igual que a les dones!... els polítics
són jovenets tota la seua vida...
¡agradar! ¡agradar! ¡vots! a una jo-
veneta, no se li diu “¡que bonica
ets!” ¡no!: «Déu, ets única al
món!» és el menys que tolera». Hi
havia bones raons per a perseguir
Céline, antisemita i col·laboracionis-
ta amb els nazis, però això no lleva la
seua part de raó a aquesta observa-
ció, tan justa.

En aquest país, encara, hi ha mas-
sa polítics que busquen l'adhesió en-

tusiasta i l'aplaudiment sonor i pe-
renne. La veritat, no n'hi ha per a
tant.

Segons diverses informacions ple-
nament fidedignes, aquest setmana-
ri, en el poc temps que porta de vida,
s'ha concitat les ires i els comentaris
poc atemperats —però, això sí, fins
ara privats— d'alguns polítics de
relleu. Fins i tot, el fet que hàgem en-
tès que una Televisió Valenciana és
necessària ha estat interpretat en al-
gunes oficines com a signe evident
que unes altres oficines ens pagaven
per dir-ho. ¡No caldria sinó!

Hi ha gent que, pel fet de cobrar
del pressupost públic i d'estar ben i
ben consentits, es pensen que tots
entren per la mateixa mesura.

Són signes evidents de pobresa
política. I no volem introduir l'ètica
en el comentari, per no molestar nin-
gú dels afectats.

Política: ¡ja ens divertirem!

¡Que avorrit és un país sense
política, fins i tot sense la
mòdica política local que
els valencians podem per-
metre'ns! Els qui van viure una por-
ció relativament llarga del franquis-
me, i se'n recorden, poden testificar-
ho. Afortunadament, ja han passat
les vacances i l'activitat política es
reprèn. Els dirigents han guardat ja
els banyadors (els qui en gasten) a
l'armari, han deixat de llegir literatu-
ra i s'han llançat novament a la tasca
amb l'entusiasme que cal imaginar.

Aquest retorn postvacances, com
passa quasi sempre, pareix farcit de
promeses d'animació. Cada set-
embre s'esdevé el mateix. I és ben
lògic. Tothom torna amb ganes de
ser alguna cosa més del que és i, els
qui són alguna cosa, de mantenir-se
on són. La vida política és plena de
trencacolls i de dificultats i convé no

adormir-se si no es vol quedar ràpi-
dament desplaçat. Congressos, con-
ferències, debats, ponències, discus-
sions parlamentàries, reunions de
premsa, pals a les rodes pròpies o
alienes, esperen els nostres polítics
com un paisatge esperançador,
quotidià però prometedor.

Tot això, malgrat que les vacances
hagen estat tan breus, obliga a
resituar-se, sobretot perquè el fet que
les institucions mig tanquen les seues
portes durant uns dies no vol dir que
la realitat també s'ature. El panora-
ma actual, sense grans trasbalsos, no
és el mateix de fa un mes. Cal pen-
sar, a més, que els mesos pròxims
introduiran noves variacions, algu-
nes de les quals ben apreciades. De
tot això parla aquest número d'EL
TEMPS, en un balanç d'urgència
sobre un munt de qüestions d'ac-
tualitat política.

Francesc Pérez i Moragon